

Feltrapport: Bristol & London d. 23-26 oktober 2005

Mandag

Havnerundfart med Andrew Kelly

Vi startede dagen med en havnerundfart guidet af Andrew Kelly. Indledningsvist fortalte han om havnens historiske funktion i trekantshandlen med slaver, tobak, rom og sukker. Bristol var stedet, hvorfra disse rejser tog deres udgangspunkt med skibe, der var læsset med glasperler og andre småting, som efter vestlig standart var forholdsvis værdiløse genstande. I Afrika indgik disse ting som betaling for slaver, der efterfølgende blev transporteret til USA og solgt med henblik på at fylde lasten med tobak, rom og sukker, som blev efterspurgt i Europa. Disse varer kom til Europa gennem Bristol, der, på trods af de store forskelle i vandstanden som tidevandet netop her skabte (i den ydre havn op til 13-14 meter), var en meget aktiv havn. Også i industrialiseringens guldalder spillede havnen i Bristol en vigtig rolle, og denne er forsøgt integreret i det nutidige by- og havnebillede gennem fredning af udvalgte industrielle monumenter og etableringen af eksempelvis et industrimuseum ved havnefronten. Nu er det specielt finanssektoren, der er repræsenteret i havneområdet, men dette, mener Andrew Kelly, vil forandre sig, således at mediebranchen om nogle år vil være den mest dominerende sektor i området.

Men det nutidige havne- og bybillede består ikke kun af kontorbyggerier, det er meget divers og indeholder blandt andet også mediastudier, arkitekturcenter, biograf, restauranter, diskoteker, pubs og museer både det ovennævnte og et museum for moderne kunst samt en kopi af SS Great Britain, der var det skib, ingeniøren og opfinderen Brunel lod bygge i Bristol.

Langs havnefronten er der også skulpturer, og der er stisystemer langs hele havnen, idet borgernes ret til havnen er vægtet kraftigt i planlægningen af området. På den residentielle front er der en blanding af lejligheder både i tæt-lavt og højere byggeri, og om end ikke lige ned til havnen så dog synlig fra vandet var også en del tæt-lav byggeri, der som en følge af kommunens rådgivning var malet i forskellige farver. Derudover er der også husbåde i havnen, der virker både som privat beboelse, restauranter og pubs. Der har i Bristol været en samfundsmæssig udvikling, som har ført til at flere mennesker går ud og spiser, hvorfor der har været en stor vækst i denne branche, hvilket antallet af restauranter i havneområdet vidner om. Af mere problematisk karakter nævnes det forhold at mængden af pubs og diskoteker i området gør, at der er en del ungdoms uroligheder om natten, hvilket fra officiel side vurderes som ikke ønskværdigt.

Undervejs talte Andrew Kelly også mere generelt om byudviklingen i Bristol og nævnte blandt andet, at de høje boligpriser i Bristol, på trods af at de var ved at falde lidt, stadig gjorde det svært for byen at tilbyde boliger til mellem indkomst grupper så som sygeplejersker og lærere. Ellers fremhævede Kelly, at Bristol er stærk i grønne spørgsmål, hvilket blandt andet kan ses gennem byens eksportering af et initiativ om en grøn cykelrute til resten af landet. Og derudover kan det grønne fokus også genkendes i "Quality of Life" indekset, som vi senere på dages skulle høre nærmere om.

”Bristol Cultural Development Partnership” foredrag af Andrew Kelly

Andrew Kelly arbejder for Bristol Cultural Development Partnership, der blev etableret i 1993. Der er overordnet set 3 partnere med i partnerskabet, og det er Bristol City Council (byrådet), Business West (repræsentanter fra private virksomheder) og Arts Council England (som betaler Kellys løn). Partnerskabet er klassificeret som en privat virksomhed, men de foretrækker at benævne sig selv som non-profit. Indledningsvist var deres job at implementere en ny form for kulturplanlægning på tværs af byen – dette var bla. inspireret af Colin Mercer. En af de ting de har fokuseret på har været at få kultur (forstået bredt og ikke kun som kunst) integreret i regenerations programmer, fordi der var en del penge i disse projekter og dermed muligheder.

Kelly taler om 3 I'er som omdrejningspunktet for Bristol Cultural Development Partnership (Influence, Implement, Inspire).

Omkring indflydelse tales der om at forske i byens økonomiske resultater af kulturelle aktiviteter. Forskningen bliver fremhævet som en af de ting, der har gjort det muligt for partnerskabet at skaffe så mange penge til Brunel året (3 millioner pund). Dette forstået på baggrund af, at forskningen har gjort det muligt for dem at have store mængder af materiale klar i starten af deres kampagne for projektet, således at deres ideer er blevet godt illustreret og dokumenteret og dermed nemmere at ”sælge”. Endvidere har det for dem muliggjort en stor viden om Brunel, som de har kunne anvende i en argumentation omkring hans ideers forankring i Bristol både historisk men også som et nutidigt aftryk gennem Bristols styrker i Ingeniør og tekniker branchen. De har forsøgt at brede Brunel året ud sådan, at det kommer til at dække hele South West regionen, fordi de også gerne vil forbedre Bristols forhold til regionen, som Kelly rater til ikke at være for godt pga. fjendtlige land/by forestillingskonstruktioner.

Inspiration prøver partnerskabet at sprede til alle i Bristol. De forsøger aktivt at få medierne til at se venligere på Bristol, og børnene til at tænke positivt om byens fremtid og til at bidrage til byens udvikling. De arbejder med en vifte af virksomheder eksempelvis BBC og art of animations, og de er altid interesseret i at markedsføre Bristol og udvikle byen

Implementeringen af projekter foretager partnerskabet kun i begrænset omfang selv – Brunel arrangementerne er lidt af en undtagelse i denne sammenhæng – ellers forsøger de at få andre til at implementere dem, men centralt er under alle omstændigheder, at der bliver en implementering.

Partnerskabets rolle er at udvikle ideer og fundraise disse. Det meste af deres finansiering kommer fra det, der svarer til vores tipsmidler (i alt 100 millioner pund), men også lokale virksomheder bidrager. Til Brunel arrangementerne har det eksempelvis specielt været ingeniør virksomheder, der har bidraget. Men på trods af dette beretter Andrew Kelly om fundraising, at den står over for flere forskellige problemstillinger, og mest fremtrædende er det forhold, at det ofte tidligere har været filantropiske lokale borgere, der har bidraget til kulturudviklingen. Men udviklingen i udflytningen af produktionsvirksomheder vurderer han har betydet, at den lokale stedstilknytning er svækket hos virksomhedsejerne, og at de derfor med mindre sandsynlighed følger denne tradition. De nye media virksomheder er i forhold meget mindre i arbejdsstyrke, og ofte har de heller ikke samme kapital som de traditionelle virksomheder. En anden problemstilling er, at partnerskabet ikke ønsker at modtage penge fra virksomheder, der har et tvivlsomt omdømme som eksempelvis tobaksindustrien, der tidligere har bidraget en del til Bristols kulturelle udvikling.

Der er og har været mange forskellige kulturelle projekter i Bristol, og Andrew Kelly nævner nogle af dem, som han har været særligt glad for; @ Bristol, 2008 Capital of Culture, Film festivaler, The great reading adventure, The Bristol festival of Ideas, 2007 fejring af slavehandlens ophør, South West Marketing Center. Hovedtrækkene i de forskellige projekter er sammenfattet i det nedenstående.

I forbindelse med år 2000 har de bla. fået penge til at lave @ Bristol, som er et natur besøgscenter, der også har et mere naturvidenskabeligt center tilknyttet, hvor folk kan lave eksperimenter og andet – et område som der er mange i Bristol, der har ressourcer og kompetencer indenfor, og det er en af de principper, de generelt bygger deres udvikling på – et fokus på og en videre udvikling af de ting som de er gode til, ikke hermed sagt at de udelukker alting nyt, men deres hovedfokus er på områder, hvor de allerede har nogle kompetencer. Andrew Kelly fremhæver, at en af de ting, som Bristol er meget god til, er at lave naturfilm – 25% af hele verdens naturfilm bliver produceret i Bristol.

2008 Capital of Culture: Bristol bød på titlen som en mulighed for at få lavet en 10 års plan og give Bristol et omdømme som en by, der beskæftiger sig med kultur og kulturelle aktiviteter og også for at give et statement om, at de høre til oppe i den del af leaguen, hvor også Manchester, Birmingham, Cardiff og Oxford er at finde. Bristol blev noteret som en mulighed men vandt ikke titlen – alligevel fik de 11/2 millioner pund fra en fond, der var etableret i samme forbindelse.

Et andet projekt, de arbejder på i øjeblikket, er at lancere 2007 som 200 års jubilæet for afskaffelse af slavehandel i UK. Her var udfordringen ikke bare, at komme til at slå sig selv i hovedet med at slavehandlen har fundet sted men i stedet prøve at fejre byens diversitet, som slaveri også har bidraget til.

The great reading adventure er en årlig begivenhed, hvor en udvalgt bog distribueres i vid udstrækning gratis til interesserede, og alle læser så på samme tid den samme bog. Næste år vil der blive lavet 40.000 kopier af Jules Vernes ”jorden rundt på 80 dag”, fordi det er en victoriansk novelle i Brunels ånd. Der ud over 50.000 læsevejledninger og 50.000 børnebøger. Endvidere publicerer de bøger om Brunel samt tegneserier, som unge får i skolen.

Et andet nyt projekt, de har og har haft i 2 år nu, er ”The Bristol festival of ideas”, som foregår i samarbejde med universiteterne. Den overordnede ide er at lære fra andre steder, og folk inviteres udefra til at deltage med deres viden i debat foraer. Næste år er dette endvidere kædet til Brunel projektet, idet det handler om kreativitet i grupper - om hvordan man får flere kreative ideer, når man arbejder sammen, end når man arbejder alene.

Bristols filmfestivaler omhandler både naturfilm, kortfilm og animation. Da Kelly begyndte sit arbejde, henvendte han sig til animations virksomheden, og spurgte dem havde de havde brug for - hvad han kunne gøre for dem. De var interesseret i, at de lokale fejrede, at de er i området som det ene, og som det andet var de interesseret i at få en hurtigere sagsbehandling specifik på en problemstilling omkring imidlertidig beboelse til deres projektarbejdere, der ofte har et akut problem med dette. Han er usikker på om de nogensinde kommer til at løse problemstillingen omkring den imidlertidige beboelse, men de har 11 år i træk haft filmfestivalen som også indeholder animation, og det er meget succesfuldt.

De har også arbejdet en del med marketing af kultur og bedre management i kulturinstitutioner. Og har for at styrke kulturarbejderes kompetencerne indenfor dette etableret South West Marketing Center.

Alt i alt fremhæver Andrew Kelly, at det hele har handlet om at sætte kultur på dagsordenen i alle fornyelses processer. Og han vurderer, at Bristol er en succeshistorie i dette øjemed.

"Culture and quality of life indicators" foredrag af Sarah McMahon fra Bristol City Council

Sarah McMahons job er at indsamle og analysere "Quality of Life" indikatorer, hvilket de i Bristol har gjort de sidste 10 år

Sarah McMahon fremhæver, at "Quality of Life" indikatorerne handler om bæredygtighed både socialt, økonomisk og miljø mæssigt, og i starten af projektet blev de også benævnt som sådan, men Sarah og hendes kollegaer har erfaret, at det for befolkningen ikke gav nogen mening at tale om bæredygtig udvikling. Derfor har de ændret navnet til "Quality of Life", hvilket de til gengæld har oplevet, at befolkningen med store succes genkender sig selv i og relaterer til.

Bristols lokale "Quality of Life" indikatorer sæt er baseret på internationale, nationale og lokale indikatorer så som "The European Common indicators" i 2001, "The Audit commissions indicators" og deres "Local Agenda 21 stakeholders", som eksempelvis foreslog at % af mennesker, der besøger 3 eller flere kulturelle arrangementer hvert år skulle figurere som en indikator på livskvalitet. Fordelen ved i nogen udstrækning at basere det lokale Quality of Life indikator sæt på nationale og internationale sæt fremhæves at være, at det giver Bristol en mulighed for at sammenligne sig med disse. Fra salen (Bente) stilles der spørgsmålstejn ved om der ikke i undersøgelsen spørges ind til en prioritering af de forskellige indikatorer i retningen af "hvilke 'Quality of Life' indikatorer der er mest vigtig for den enkelte respondent?" McMahon fremhæver, at grunden til at de ikke gør dette er, at det jævnligt bliver drøftet af eksempelvis Borgerpanelet og i en survey, der hedder "the best value user satisfaction survey". Hun kommer ikke nærmere ind på om eller hvordan, disse undersøgelser indgår i Quality of life indikatorerne.

Hvad er indikatorerne for "Quality of Life process"?:

I "Quality of Life" rapporten er der et Kapitel om kultur & turisme og et om fritid & recreation. Rapporten er endvidere delt op i bydele med henblik på, at det skal være mere meningsfuldt og nært for borgerne og føre til, at de begynder at stille spørgsmåls tegn ved, hvorfor de klare sig bedre eller dårligere end en anden bydel. Dette giver også den fordel, at det er muligt at lave en resultats fremstilling på et kort, hvilket giver et bedre overblik og ofte trækker nysgerrigheden hos læseren og herigennem medvirker til at styrke den undrende og spørgende proces. En anden læsevenlig fremstillingsform, som er interessant i rapporten, er anvendelsen af trafiklys som illustrationer af udviklingen; et rødt og surt ansigt = forringelse, gult ansigt med lige mund = ingen udvikling, grønt ansigt med glad mund = forbedring. Men disse fremstilles kun som samlede resultater for byen som helhed, og det kan være lidt misvisende i en by som Bristol, der har mange fattige og depriverede områder, som ikke synliggøres ved denne fremstillingsform, derfor vægtes også resultaternes visualisering på kort.

"Quality of Life"undersøgelserne består både af et "Årligt borger spørgeskema" (20.000 udsendt og 7.000 tilbagesendt) og en "Ungdoms undersøgelse", der også foretages gennem spørgeskemaer men i skolerne. Og derud består den også af indhentelse af andet statistisk materiale.

Som et eksempel på forskellige metodiske tilgange, der anvendes til konstruktionen af "Quality of Life" indikatorer sættet, nævner McMahon ;

- Antal besøgende til kulturelle faciliteter (statistisk materiale uafhængigt af spørgeskemaet)
- % af borgere der deltager i 3 eller flere kulturelle aktiviteter i deres fritid hvert år (borger spørgeskemaet)
- Adgang til kultur, fritids og rekreations faciliteter (borger spørgeskemaet)
- Tilfredshed med kvaliteten af udendørs events (borger spørgeskemaet)
- Tilfredshed med kultur, fritids og rekreations faciliteter (ungdoms undersøgelsen)
- Adgang til og brug af biblioteker (ungdomsundersøgelsen)
- Deltagelse i aktiv sport (borger spørgeskemaet)
- Kvaliteten af parker og åbne pladser (borger spørgeskemaet)

Hensigten med brugen af indikatorer i Bristol:

De ønsker gennem anvendelsen af indikatorer at sætte fokus på udviklingen og udviklingstendenser i de forskellige bydele og også i de mindre lokalområder. De laver herunder sammenligninger mellem de forskellige delresultater, eksempelvis fremhæver McMahon et sammenfald mellem hvem, der føler sig sikker, når de går ud om aftenen, og hvem der har en uddannelse – hvad dette sammenfald så i øvrigt består i, siger indikatorerne i sig selv ikke noget om. Men fremstillingerne kan være med til at opbygge en dokumentationsbase, som igen kan være med til at få nationale midler dirigeret til de dårligst stillede områder. Den rumlige dimension anvendes også i forbindelse med "Liveability". Her opsplittes resultaterne til meget små områder helt ned på gadeplan, således at variationer indenfor de enkelte bydele tydeligt fremtræder. De områder, der her score de dårligste værdier, kaldes for "Neighbourhood renewal areas". Og disse områder er vigtige for Bristol, fordi der tildeles penge fra centralforvaltningen med henblik på at forbedre disse, og den homogeniserende effekt af disse midler skal dokumenteres.

En anden måde at opsplitte resultaterne på er at dele dem ind efter alder, etnicitet, køn og handicap. Herigennem måler de resultaterne af deres service fordelt på disse grupper i Bristol og hjælpe til at få et fokus på de dårligst stillede grupper. Eksempelvis taler McMahon om BME (Black Minority Ethnic Groups) forholdsvis lave brug af grønne pladser og parker og foreslår, at det måske kan have en kulturel forklaring, eller måske kan det være fordi, der ikke er så mange grønne pladser og parker i nærheden af, hvor flertallet af BME bor, hun er dog afvisende i forhold til mere konkrete bud, idet hendes arbejdsopgaver er koncentreret omkring den statistiske behandling mere end indsamlingen af informationerne. I nogle af fremstillingerne er der en yderligere opdeling af BME, således at eksempelvis Asiatere kommer til at stå for sig, hvilket igen kan vise forskellige mønstre. I forhold til de unge er der stor kønsforskel i hvilke fritidsaktiviteter, der anvendes, den overordnede tendens er, at pigerne er mere kulturelle end drengene men den aktivitet, der scorer mest blandt alle de unge er at gå i biografen.

Afslutningsvist konkluderer Sarah McMahon at fordelene ved at anvende "Quality of Life" indikatorer analyse er, at det giver en vidensbase, som medvirker til at præge og kvalificere de beslutninger, der tages. Og at det er et værktøj til at måle betydningen af den service, der udbydes og herigennem også et indspark til evalueringen af politikkerne på området. Samtidig med at nye

spørgsmål rejses som en følge af de processer, der undervejs gennemleves og de nye korrelationer, der opdages.

“Cultural Indicators in Best Value and Comprehensive Performance Assessment” foredrag af Louise Baker fra Bristol City Council

Louise Baker præsenterer omdrejningspunkterne i hendes foredrag som kulturelle indikatorer i “Best value” og CPA (Coorporat Performance Assessment). Hendes forvaltning (Culture & Leisure Services) er forholdsvis ny idet den tidligere også indeholdt trafik. Ved opsplitningen af områderne har den udviklet sit fra at være en af de største til en af de mindste afdelinger. Følgende dette giver hun en kort redegørelse for hvilke områder, der hører under hendes forvaltning; Kunst, biblioteker, museer, gallerier, arkiver, ungdomsservice, kirkegårde, krematorier, parker, sport og havnebassinet.

Omkring hvor “Performance Indicators” (Pis) stammer fra fortæller Baker at “Office of Deputy Prime Minister” (ODPM) har iværksat “Best Value Performance Indicators” (BVPIs), disse indikatorer skal der reporteres omkring hvert år. Derud over er der indikatorer fra “Department of Culture Leisure and Sport” (DCMS), der behandler biblioteks standarder, som de også arbejder med. På mere lokalt plan er der “Quality of Life indikatorerne fra “the Audit Commission” og der er “Bristol City Council” eget design af Pis, der konstrueres gennem anvendelse lokale nøgle personer og medarbejdere.

Målingen af BVPIs indenfor kulturservice foretages ved en opstilling a’la: % af biblioteks brugere der er tilfredse med biblioteksservicen. Der stilles altså spørgsmål til oplevelsen af tilfredshed i denne del af målingen. Et andet eksempel er antallet af besøgende, som så igen kan splittes op i aldersgrupper. I forhold til sport kan deltagelsen yderligere kvalificeres ved at teste hvor mange der har nået et bestemt mål - eksempelvis at kunne svømme 200 meter. Overordnet set er udviklingen væk fra kun at se på antallet af beskuere til i stedet at se på deltagelse og kvalitet noget, som Baker håber, vil blive fremtrædende.

CPA handler om at hjælpe kommunerne med at forbedre deres service til lokalsamfundet. Kultur er bare en af de 6 blokke, der udgør CPA. Bristol har fået vurderingen fair, hvilket ligger som den midterste ud af 5 karakterer. Der spørges fra salen (Henrik) om, om der er en speciel indikator, der har trukket karakteren ned, eller om det er en generel vurdering. Baker svarer, at kulturen kun har scoret den dårligste karakter og derved været med til at trække gennemsnittet ned. De andre 5 blokke, der måles på i CPA, er; Children and young people, housing, social care for adults, environment, benefits. Baker vægter, at alle medarbejdere får indsigt i deres rolle i forhold til den overordnede CPA score, således at de kommer til at se deres job i en større sammenhæng. Der stilles spørgsmål fra salen (Gunilla) omkring, hvad der evalueres på, eksempelvis om kommunens bidrag til andre organisationers events og lignende medregnes. Direktør Stephen Wray svarer, at sådanne ting ikke medregnes, hvor efter Gunilla konkluderer, at det giver et bias i forhold til kommuner, som ikke i samme omfang bidrager til eksterne organisationer og events, da de vil have større rådigheds beløb til at forbedre de forhold, der evalueres på.

Baker evaluerer hendes syn på forvaltningens styrker og svagheder og fremhæver på den positive side deres måle systemer og udnævnelsen af indikatorer ansvarlige medarbejdere. På den

negative side fremhæver hun, at målingerne ikke i tilstrækkelig omfang har ført til handling, og at resultaterne ikke er blevet anvendt tilstrækkeligt til at informere beslutninger.

Afslutningsvist berettes der om hvordan "Performance data" har informeret beslutningstagningen i forhold til bibliotekerne. Hensigten om at tiltrække etniske minoriteter på bibliotekerne har ført til undersøgelser specifikt om denne gruppes brug, hvilket har ført til ændringer i forhold til, at Afrikanske / afrikansk Caribiske bøger er blevet lagt ud på nettet, at der har været live Vest Afrikansk musik på 5 biblioteker, og at der er kommet bøger på Somalisk på et bibliotek. Et andet fokus har været ikke-brugere. En undersøgelse af deres problemer med brugen af bibliotekerne har informeret bibliotekerne om, at middagslukning er et problem, at det vil være en fordel med individuelle åbningstider på de lokale biblioteker, der svarer til de lokale behov. Dette har ført til, at åbningstiden generelt er blevet længere i 2004-2005.

"Cultural Planning in Bristol" foredrag af Stephen Wray fra Bristol City Council

Indledningsvist giver Wray en introduktion til forvaltningen. Der er 630 mennesker ansat, hvis det omregnes til fuldtidsansættelser, men i hoveder er der 1700, idet der er mange, som kun har et par timers undervisning på aftenskoler om ugen. Budgetmæssigt bruger forvaltningen hvert år omkring 37 millioner Pund og tjener omkring 10 millioner Pund.

Med Wrays optik er der 4 kritiske områder i Kulturplanlægning:

- at give kulturen en stemme
- at indlejre kulturen i en strategisk ramme
- gennem innovation at levere resultater der beviser, at servicen er tilstrækkelig god
- gennem måling og evaluering at bevise kulturens betydning

I forhold til at give kulturen en stemme er det vigtigt at forstå, hvordan andre mennesker ser på kulturen, og her fremhæver Wray, at Audio Comissionen har været en stor hjælp i forhold til at evaluere servicen og udbuddet, idet forvaltningen vurderer, at de selv er for tæt på de ting, der sker til at evaluere dette. Men, som Wray siger, "når nogen fortæller dig, at du kun er god nok til at score "fair", bliver man virkelig frustreret, og hvad værre er, at de sagde, at der var usikre planer for fremtiden, men da rapporten blev gennemlæst, stod det klart, at det ikke var på grund af den service, der blev ydet, men i stedet fordi den politiske vilje til at satse på kulturen og værdsætte kulturen ikke var særlig udtalt". Den manglende politiske vilje fører med evalueringens ord til, at området er massivt underfinansieret i sammenligning med kommuner med samme befolkningsstørrelse, hvilket til dels også er et resultat af at Bristol dækker et større geografisk området og derved har flere udgifter til infrastruktur og lignende. Wray fortæller, at "Audit comissionen" tror, at de gør forvaltningen en tjeneste ved at foretage deres rapport, idet der kan henvises til denne i forhold til en argumentation om øget finansiering. Men Wray fremhæver, at dette forudsætter, at der er en vilje til at redirigere udgifter hertil fra andre områder – han fortæller videre om de massive problemer, der er i uddannelsessektoren som gør, at der ingen chance er for, at der kan komme penge der fra. Ligeledes forholder det sig med social service. Dette medfører, at

konteksten for forbedringer i forvaltninger må gå gennem en overbevisning om, at et sats her vil føre til en forbedring i de andre områder.

I forhold til indlejringen af kulturen i en strategisk ramme fortæller Wray, at det er vigtigt at inddrage kulturen allerede i starten af nye byudviklinger. Bristol befolkning stiger med 100.000 inden år 2026, og han vurderer, at det allerede nu er vigtigt at lobbye for at skoler, svømmehaller, biblioteker, parker etc. tænkes med ind i udviklingen af de områder, der er planer om at udvikle til at rumme denne stigning. Dette er et af de områder, Wray er aktiv i forhold til, ligesom han også vedvarende fremhæver kulturens rolle i økonomisk udvikling for hele South West regionen. Regionen har længe været et yndet turist mål men også kreative virksomheder er i vækst.

Bristol er hovedbyen i regionen, der er 400.000 indbyggere, og der er et opland på 600.000. Hver dag er der 500.000 biler, der kommer ind til Bristol, hvilket Wray beskriver som noget af en planmæssig udfordring.

Innovativ levering:

Arbejdsrelationer internt og eksternt i forvaltningen er i fokus. Eksempelvis er de i gang med at bygge et nyt kombineret hospital og fritidscenter. De har fået 30 millioner pund i privat finansieret kredit (pfc) fra regeringen til at bygge fritidscenter ved siden af hospitalet. Hospitalet har i sig selv fået 60 millioner pund finansieret på samme vis. Herved kommer der et 90 millioner pund projekt ind i et af de fattigste områder af Bristol fra 2007-2009.

En anden udfordring er, at 50.000 unge der kommer til byen for at feste onsdag til mandag. Der er en alkohol problemstilling knyttet til dette – som Wray formulerer det; ”de unge håndterer ikke deres indtag af alkohol særlig godt”, dertil kommer en mere infrastrukturel problemstilling; når diskotekerne og pubberne lukker på stort set samme tid, så er der pludselig 50.000 unge, som venter på taxaer og busser, og det er ofte på disse tidspunkter, at der opstår konflikter.

Et andet samarbejde er lokaliseret på skoler, som har fritidsfaciliteter til rådighed. Skolerne har adgang til disse - men ikke eksklusiv, de er åbne for alle. Herved har det været muligt at spare en del penge i forvaltningen, fordi de i stedet for at bygge alt selv har kunne nøjes med at opgradere de faciliteter, der er på skolerne, så de når en standart, der kan facilitere lokalsamfundet generelt. En anden måde hvorpå forvaltningen har skabt sig adgang til skolernes budgetter er ved at tilbyde dem kulturfaciliteter, som også kan åbnes for lokalområderne generelt. Derud over har forvaltningen overtaget alle ”life long learning” programmerne (han sidestiller dette med voksen undervisning, hvor vi nok typisk vil oversætte det med folkeoplysende foreninger).

På deres biblioteker oplever de, at de mister familierne og mange unge. Dertil kommer at under halvdelen af bibliotekernes brug er koncentreret om bøger, der er en stigende tendens til, at de i stedet bliver anvendt som ”community” centre. Blandt andet er der et ”peoples network” på bibliotekerne, som Bristol var blandt de første i landet til at tilbyde – der er her et antal computere med Internet adgang som borgere frit kan benytte. Dette er dog ved at være uddateret i forhold til at opfylde de lokale behov, idet der nu er større efterspørgsel på eksempelvis kreativ billedmanipulation. Wray vurderer, at han indenfor det budget, som han har til rådighed, har problemer i forhold til at opfylde de krav, der er til bibliotekerne. Et af de krav, som han opfylder, er at der skal være et bibliotek indenfor en afstand af ¾ mil i forhold til hver enkel husstand. Men informations behovene dækkes ikke. Han har kun ½ million pund til rådighed til nyanskaffelser hvert år.

En anden problemstilling, som både henvender sig bibliotekerne og de øvrige ydelser, er omkring forvandlingen af ikke-brugere til brugere, her antager Wray, at der er behov for en ændring af den traditionelle "top down" forvaltningsviden om, hvad folk har brug for og i stedet et fokus på undersøgelser af, hvad det er, folk gerne vil have leveret og hvordan de ønsker det leveret. Dette kan føre til store ændringer i tilbudene og måske til, at der, i stedet for at forvaltningen tilbyder ydelser, skal støttes op om frivillige organisationers tilbud. Wray benævner dette som en restrukturering af leveringsmekanismerne.

Der spørges fra salen (Bente) om hvordan han vil undgå at stræbe efter den laveste fællesnævner. Wray anerkender faren for dette, men taler lidt rundt om problemstillingen ved at opstille et økonomisk rationale, hvor han ser på mulighederne for at kunne levere det der efterspørges billigere og bedre. Overordnet set er det jo et udsagn, det er svært at være uenig i, men som et mere praktisk eksempel fremhæver han, at biblioteket ved siden af rådhuset koster ½ million pund ekstra at drive hvert år, fordi det drives fra en fredet bygning. Han ønsker i stedet at flytte biblioteket til et indkøbscenter både pga. økonomien, men også fordi han mener, at bygningen i sig selv afholder nogen fra at komme der.

Et andet spørgsmål der rejses (Henrik) er, hvordan der i regionen samarbejdes om de problemstillinger der rækker ud over kommunegrænserne. Wray svarer, at der afholdes strategiske møder mellem forvaltningerne i regionen under paraplyen "West of England partnership", hensigten er her at påvirke "the regional assemblys" planer. Eksempelvis samarbejdes der omkring Bristols rolle som en "city region", der skal huse befolkningsvæksten i området og tilbyde alle de ydelser, der efterspørges. Wray fremfører, at det ikke er en rolle, som de kan løfte alene. Et eksempel på et samarbejde mellem "West of England partnerships" er at de er blevet enige om, at der ved nybebyggelse pr. 100 huse skal være afsat et bestemt beløb til parker og andre fritidsfaciliteter, således at det ikke er muligt for byggespekulanter at skabe depriverede områder ved at spille partnerne ud mod hinanden.

Yderligere spørges der indtil (Hanne) hvordan de har tænkt sig at løse de udfordringer, de forventer at møde under deres restrukturering af leveringsmekanismerne. Wray forventer at den største udfordring vil være de faglige barrierer, de professionelle udbydere har. Som et eksempel anvender han bibliotekerne og spørger, hvorfor en bibliotekar ikke også kan have kompetencer som ungdomsarbejder, der eksempelvis kan lede møder på bibliotekerne.

Gunilla spørger, om han finder det lettere at lave eksterne partnerships end at udvikle disse evner indenfor sin egen forvaltning. Det gør han, fordi partnerne ofte selv er kommet til en konklusion omkring, at der skal ske nogle ændringer og er på udkik efter løsninger – det har han specielt erfaret med sundhedsvæsenet som igennem en fremmelse af sundheden tror på en langsigtet nedgang i sygdommen. Derfor har de været åbne overfor at styrke sundheden i stedet for kun direkte at behandle sygdomme.

Der tales bredt om undersøgelsen i Farum, og om hvordan der er behov for at omstrukturere ungdomstilbudene og fra politisk side anerkende, at unge kan få de samme eller bedre kompetencer ved selv at stå for driften af et tilbud i stedet for at deltage i et institutionaliseret tilbud. Wray drager paralleller til at de i Bristol er startet med at lokalisere deres socialarbejdere, der hvor de unge er – hvis de unge er på gaden, så er det også der socialarbejderne er og arbejder fra. Der ud over har de hvert andet år en ungdoms konference, hvor de unge mødes med politikerne og diskutere for dem centrale emner. Som en erfarings opsamling herfra, beretter Wray, at de unge deltager på en meget voksen og klar måde, og at de er meget afklaret i forhold til, hvad de ønsker,

og hvilke problemer der er. I Bristol er problemerne omkring økonomisk adgang til tilbud og transport der til. På tegnebordet er et forslag om, at de unge kan få en slags gratis klippekort, som de kan bruge til både kulturelle og sportslige tilbud, tanken er, at de unge endvidere kan "tjene" klip ved at lave eksempelvis frivilligt arbejde.

Tirsdag

"Research and Mapping in the South West" foredrag af Colin Mercer fra Capital Culture Ltd.

Mercer indleder med at fortælle om regionernes historie. Inddelingen i "Government Office Regions" blev foretaget i 1994, og udover South West er der yderligere 8 engelske, og 1 nord irsk, 1 walisisk og 1 skotsk. Regions inddeling har for South Wests vedkommende ført til at der er blevet nedsat et "South West regional development agency (RDA)", som er den kanal, EU strukturfondene går gennem. Dette er ikke endnu en valgt instans, men på sigt er det planen, at regionerne skal følge de demokratiske principper. I regionerne er der endvidere et "Regional Cultural Consortia", der fungerer som en regional kultur base. Der er arrangeret et mødeforum for underområder som eksempelvis biblioteker, kunst og kulturarv, hvor det er muligt for repræsentanter fra disse områder at diskutere sammen og lave fælles strategiuudvikling. Mercer har været involveret i at konstruere "policy framework" for kreative virksomheder

De kreative industrier er vokset meget i England i de sidste år og udgør nu over 5% af BNP og er hermed 10 gange større end landbrug og fiskeri. Dertil kommer, at der har været et øget fokus (gennem Richard Florida) på det kulturelle økosystem som "the regional development agencies" i tiltagende grad, med Mercers ord, er lydhør overfor. Samlet har dette medvirket til et fokus på de kreative virksomheder og på kultur generelt. Et resultat af dette har været et krav om, at alle "Local Government" inden 2002 har skulle lave en kulturstrategi. Hvis ikke denne var på plads, var det ikke muligt at lave et "Best Value Review", (hvor kommunerne skulle bevise at de var de bedste leverandører af nationalt finansierede ydelser) og måske vigtigere endnu var det ikke muligt at få midler fra det, der svarer til tipsmidlerne. "Best Value Review" er ved at blive afløst af "Comprehensive Performance Assessment (CPA)". Her i er der er rimelig kompleks matrix, der skal ligges ned over de servicier, der leveres. Her under bliver indikatorer på at man levere servicier effektivt konstrueret, krav, som der eksempelvis skal honoreres, er af arten "vis os at den service, I levere, har en bred demografisk rækkevidde".

Det sidste nye indenfor området er en 3 årig aftale, der hedder "Public Service Agreements (PSAs)". Her skal kommunerne vise, at de leverer - ikke bare et godt output men et godt outcome! (distinktionen kan eksempelvis illustreres ved forskellen mellem at deltage i en forelæsning og at lære noget af den eller at gå til en udstilling (output) i forhold til at blive inspireret, oplyst eller hvad man nu kan opsætte som et outcome kriterium). I praksis fungerer det således af ODPM (Office og Deputy Prime Minister) siger; "bevis over for os at brugerne på bibliotekerne, museerne etc. har et forbedret outcome (udbytte) i kraft af frivillighed, social kapital, bidrag til samfundet, human kapital, bedre uddannelses outcome – vis det til os ikke kun kvantitativt men kvalitativt, hvilken effekt deltagelsen har på folk, specielt folk fra en marginaliseret baggrund - vis os at jeres sportsprogram faktisk hjælper unge til ikke at tage stoffer, holder dem væk fra gaderne". Mercer understreger, at det er en ret omfattende analyse at varetage disse krav på lokalt niveau.

Der er foretaget 2 nationale kreativ industri kortlægninger i henholdsvis 1998 og 2001. De kan findes på www.culture.gov.uk Derudover har der været en regional kortlægning i South West, der

blev færdig for 18 måneder siden, og North-West, London og South West har også lavet deres regionale kortlægninger. Mercer konkludere, at det giver en rigtig god bevisbase, og mere konkret viser det en stigning i kreative virksomheder, omsætning og i antallet af ansatte.

Henrik spørger indtil hvordan en undersøgelse i Øresundsregionen bedst kan gribes an – hvor man skal starte - på det regionale eller det lokale niveau. Mercer forslår det regionale niveau med et samarbejde de lokale parter imellem.

Mercer beskriver den kreativ virksomheds kortlægning som baseret på kvantitativ statistiskdata og ikke endnu inkluderende "social impact" spørgsmålene. Udviklet i denne sammenhæng er "DCMS Evidence Toolkit", som definerer den kulturelle sektor gennem følgende domæner: Visuel arts, performing arts, audio-visual, books and press, heritage, sport, turism. Derud over giver den en matrix, til evaluering som har 6 stadier, lidt som den vi så anvendt hos Robert Palmer. Overordnet set er det som kommer ud af undersøgelsen sektor definition og værdi produktions kæder.

"Social and cultural capital assessment" er i stadig stigende fokus, fordi det anses som meget vigtigt i forhold til en økonomisk udvikling.

Han nævner en del undersøgelser, der er foretaget som alle skulle være tilgængelige gennem "joining the dots" hjemmeside: Regional Cultural Strategy (2001), Integrated Regional Strategy (2004), State of the Region (2004), Creative Industries Mapping (2003), Sub regional/sector mapping (Cornwall (2002), Somerset, Devon, Gloucestershire (2003-2005), Audio visual (2004), Non-media sector (2005)), Regional intelligence (from 2003), Bristol Capital of Culture bid for 2008.

En af de ting, som har været en "killer fact" i region South Wests udgangspunkt, er, at hver husstand hver uge bruger flere penge på deres fritid, end de gør på eksempelvis husleje eller mad – i alt over 16% af regionens husholdningsbudget, og som Mercer formulerede det; "det er jo interessant for økonomisk orienteret folk". "Joining the dots" projektet som Mercer arbejdede med, har været fokuseret på at bygge kapacitet for videns håndtering i forvaltningerne støttet af den viden, der er samlet på regionalt niveau. Eksempelvis anvendes der ensartede definitioner af kultur og den kulturelle sektor samt ensartede kriterier til evaluering af størrelse, omfang og andre sammenligningsgrundlag som betydning og effekter. Og som han siger den endnu mere komplekse del omhandlende argumentationer for kulturens sammenhæng med inklusion, samfundsmæssig sammenhæng, diversitet og livskvalitet. For herved at placere kultur politik inden for mainstream feltet af "public policy". Den analytiske tilgang, som Mercer her har anvendt, er værdikæde analysens 5 stadier i forhold til skabelse, produktion, marketing, distribution og konsumering. Hensigten har været at bevæge sig hen imod både en kvalitativ og kvantitativ "baseline" med hensyn til evalueringen af den kulturelle sektors effekt, betydning og signifikans. Gennem analysen fandt Mercer frem til, at den kulturelle sektor i South-West er vidt favnende og aktiv, men der er også nogle mangelpunkter, så som at den er:

- Fragmenteret og ukoordineret med behov for styring
- Der mangles kvantitativ udbredelse og kvalitativ dybde
- Ujævnt distribueret indenfor sub-sektorer og ligesom også der er forskel i den vægt der ligges på sagen
- Lider under svage definitioner og en utilstrækkelig policy profil
- Præget af en dårlig forsyning af troværdig kvantitativ data

- Og endnu dårligere forsynet med robust kvalitativ data.
- Mangelfuld i forhold til at give incitament til forskning

På baggrund af sine undersøgelser kommer Mercer med en række anbefalinger af både kvantitativ og kvalitativ art. Han læser dem op fra sine slides hvorfor nedenstående blot er en oversættelse af disse med få tilføjelser.

Kvantitativt forslår han at:

- Bygge videre på RCDF (Regional Cultural data framework) grundlag
- Øge forsknings koordination og videns håndtering.
- Sammenligning og renselse af eksisterende data på lokalt og sub-lokalt niveau
- Ansøre til lokal og sub-regionale kortlægninger.

Kvalitativt foreslår han at:

- Regionale og sub-sektorielle kortlægninger af holdninger og andre kvalitative faktorer. Eksempelvis ved at spørge virksomheder og andre om hvor vigtig de synes kulturelle faciliteter er med henblik på at lave en sammenkædning med økonomisk udvikling og investeringsstrategier.
- Partnerskaber med højere lærer anstalter i forhold til kulturelle, sociale og menneskelige kapital vurderinger.
- Forskning om kultur, identitet, "image" og stedsfornemmelser.

Som eksempler på sub-sektorielle prioriteter på regionalt niveau:

- Visuel og udøvende kunst - fordi der ikke er kendskab nok til dem
- Kunsthåndværk, design, kreative nye medier.
- Vurderinger af kulturarvs betydninger.
- Vurderinger af turismens betydninger.
- Bæredygtig kulturel turisme.
- Sociale fordele ved sports deltagelse.

Kulturelle indikatorer og "quality of life":

- Det er vigtigt at integrere kulturelle indikatorer med "Quality of Life Counts", "Best Value Performance Indicators (BVPIs)" og "Comprehensive Performance Assessment (CPA)" processer.

Incitament og mekanismer for anvendt kulturel sektor forskning:

- Sammenkobling af det finansierede forskningsfelt med højere lærere anstalter (HEFCE, ESRC, AHRB, den næste RAE runde osv.)
- Stærkere partnerskaber og samarbejde med HERDA-SW
- Overveje at byde på de forsknings opgaver som DCMS (Department of Culture, Media and Sport) annoncerer

"Joining the dots" kræver...

- At vidensbasen og forskningen knyttes til det politiske felt.
- Deltagelse i det store og mere strategiske billede.
- At flytte sig i videnskæden fra data til information til viden til visdom.
- En samlet plan for forskning med deltagelse af lokale aktører, politikere, højere læreanstalter og partnerskaber.

Afslutningsvis diskuterer Henrik og Mercer mulighederne for at starte kortlægninger på det lokale niveau. Mercer fremhæver at det regionale og det lokale niveau ideelt set foregår parallelt, således at initiativet kommer fra regionalt niveau, og at der derefter kan inviteres så mange som mulige fra grunden (lokale) til at deltage. Henrik fremhæver, at der for projektets vedkommende kan være nogle politiske hindringer for at gå denne vej og også, at der på det lokale niveau er store svingninger i deltagernes aktivitets muligheder pga. andre arbejdsopgaver. Gunilla går ind i diskussionen og fremhæver, at et af kommunernes problemer i forhold til ovennævnte problemstilling er, at de ikke har nogen ansatte, der udelukkende arbejder inden for projektets rammer. En anden hindring der opleves er, at ens egen viden, om hvad kulturkortlægningen kan, ikke er sikker nok til at fungere, som den vidensbase politikkerne skal overbevises af. Mercer foreslår, at der er behov for en katalysator, som eksempelvis kan være et byfornyelses projekt eller en kulturel turisme strategi – men Mercer fremhæver, at der er en national strategi omkring oplevelses økonomi i Danmark, der indikerer en overordnet interesse i området. Henrik supplerer med, at der for et par måneder siden blev ansat en medarbejder i Region Skåne, som skal indgå i netop dette felt.

“Perspectives of Cultural Planning in the periphery of the Metropol” foredrag af Norrin Orr fra Culture South West.

Cultural South-West er det regionale kulturelle konsortium, og de arbejder sammen med RDA. De startede i 1999 og har 12 direktører, der kommer fra RDA og områder som eksempelvis kunst rådet, turisme etc.. Cultural South-West har 6 ansatte, som er lokaliseret på forskellige steder. Hos RDA i Exedor sidder den ledende direktør, en strategisk projekt medarbejder og en administrator. Derudover er der en kreativ celle lokaliseret hos kunstrådet (arts council) i Exedor. Cellen består af en udviklings medarbejder og en koordinator. Til slut er der Norrin Orr selv, som sidder i South-West Observatory i Thorntorn. Culture South-West bliver finansieret af DCMS og South-West RDA, og i år har de fået status af en “non departmental public body” under DCMS, hvilket er den samme status, som eksempelvis Arts council South-West har.

En af de ting, som Cultural South-West arbejder for, er at skabe et stærkt kulturelt lederskab i udviklingen af regionen og for at generere flere og bedre kulturelle muligheder og hæve kultur investeringerne i regionen. South-Wests kulturelle strategi som hedder “in search of chunky donsters” (chunky donsters er en person, som er vild med kultur og karnevaler. Grunde til, at de har valgt at kalde strategien sådan, er fordi, de er på udkig efter folk der er passioneret omkring kultur). Af andre ting på deres arbejdsprogram er at adgang & deltagelse, kvalitet & bæredygtighed i forhold til kulturelle værdier & aktiviteter, støtte til regionens kulturelle & kreative industrier samt at fejre regional identitet & kulturel diversitet. Tanken er, at der skal være forskning forbundet med hvert af disse temaer med henblik på at få opbygget en bevis base.

Orr har til sit foredrag valgt at fokusere på kultur & kreative industrier samt den kulturelle infrastruktur, som er en del af strategien for kvalitet & bæredygtighed i forhold til kulturelle værdier & aktiviteter.

Omkring de kreative industrier så er de blevet anerkendt som en af regionens kulturelle ressourcer, som kan bidrage til regional vækst og produktivitet, hvilket er i overensstemmelse med den kulturelle strategi. De kreative industrier er endvidere blevet identificeret som en økonomisk sektor i fremvækst, der beskæftiger 3,5% af arbejdsstyrken i området, og som har en i forhold til andre sektorer kraftig vækst i arbejdsstyrken. Følgende dette har RDA South-West, South-West screen og arts council England South-West i 2003 iværksat en kortlægning af kreative virksomheders og deres økonomiske betydning. Der blev blandt andet fokuseret på, hvilke barrierer der er for vækst i virksomhederne. Noget af det, der kom frem, var, at kun et fåtal af virksomhederne kiggede på områderne udenfor regionen som et muligt eksportmarked. Dette gav input til “South-West creative business regional strategi”, som nu har inspireret South-West RDA i forhold til investeringer i de kreative industrier. Der er formet strategiske prioriteter så som: adgang til attraktive huslån, udvidelse af det geografiske markedsområde og øget private investeringer. Strategien har sikret investeringer fra RDA og andre partnere, og det vil udvikle et “business security program”. Investeringerne, der er blevet sikret, skal bruges til at finansiere et antal programmer blandt andet ovennævnte “business security program”, hvor virksomheder, hvis de er i tvivl om noget, kan ringe ind og få hjælp.

Den regionale kulturelle infrastruktur handler blandt andet om på bæredygtig vis at øge livskvaliteten blandt regionens indbyggere. Culture South-West og partnere iværksatte et studie under overskriften “Culture and regional spatial strategi for the South West”, som har ført til diskussion af den strategiske udvikling af den kulturelle infrastruktur i regionen og en overordnet

rammeplan for, hvordan den tænkes at skulle være de næste 20 år. Som eksempler fremhæver Orr placeringen af idrætsanlæg og biblioteker.

Som en kobling mellem de to eksempler med henholdsvis kulturelle og kreative virksomheder samt den regionale kulturelle infrastruktur fremhæver Orr, at Culture South-West har til hensigt at sætte kultur højere op på den regionale politiske dagsorden både hvad vedrører den rumlige udvikling af kulturel infrastruktur og den økonomiske udvikling af kreative virksomheder.

Der spørges fra salen (Gunilla) om, hvilkende styrende enhed Culture South-West er underlagt eksempelvis politikere. Orr svarer, at de fleste af deres penge kommer fra DCMS, men hun føler ikke underlagt politiske viljer som sådan måske specielt på grund af den lange geografiske afstand mellem dem (DCMS er lokaliseret i London). Deres funktion er mere forsknings og lobby orienteret, men Orr er ikke sikker på, at DCMS altid lytter lige meget. Gunilla opsummerer, at de herved ikke er underlagt de 4 års valgperioder direkte, hvilket Mercer bekræfter.

Der spørges fra salen (Bente) om, om grunden til, at der skal være så mange konsulenter, der vejleder de kommunalt ansatte, er fordi, de ikke tror, at de selv kan finde ud af, at lave udviklingsopgaver. Orr og Mercer fremhæver, at det ofte mere er et tids spørgsmål for den enkelte forvaltningsmedarbejder – der er simpelthen ikke tid til at lave de store udviklingsarbejder når der samtidig er meget administrativt, der skal nås. En anden problemstilling, som Bente fremhæver, er, at i stort set alle andre forhold er vi klar over, at det er umuligt at planlægge 10 eller 20 år frem i tiden. Orr fremhæver, at det er et overordnet planlægningsperspektiv og om at have penge sat til side til ting, man kan forudsige kommer. En måde at gribe dette an på er at foretage demografiske undersøgelser, som de netop nu er i gang med for at fremtidssikre udviklingen.

Henrik spørger ind til, om de har internationale kontakter, men Orr siger, at måske fordi de er en ung organisation, mødes de kun med deres nationale netværk eg. Orr med forskeren fra Culture North-West. Ligeledes har de ikke rigtig fået etableret kontakter til universiteterne endnu, men der er planer om at lave en sam-finansieret p.hd. på sigt.

Henrik spørger ind til tendensen om at anvende og omorganisere bibliotekerne, således at de bliver mere multifunktionelle og multipublikums orienteret. Det sker i England på lige fod med, hvad der kendes fra Danmark.

Der spørges ind til, om der er en politik omkring hvem befolkningstilvæksten kommer til at bestå af – men både Orr og Mercer fremhæver, at der ikke er en politik på området, om end der er en tendens til, at evnerne og specielle uddannelser kan blive favoriseret.

Der tales om et godt sted at finde regionale dokumenter, og Orr forslår, www.swo.org.uk hvor på man kan gå ind i "South West intelligence database", samt finde "joining the dots" undersøgelsen.

Onsdag

“Culture and the Central Government agenda” foredrag af Roger Stratton-Smith som er “Head of Regional and Local Government practice” i ministeriet for kultur, medier og sport (DCMS).

Roger Stratton-Smith arbejder mere specifik i DCMS med ”regional and local government practice”. Han indleder med at berette om DCMS ansvars områder, de er som følger; kunst, museer, biblioteker, arkiver, film, sport, fritid (også for børn), historiske bygninger, arkitektur, design, turisme, alkohol tilladelser, spil, ”broadcasting”, musik, mode, den trykte presse, kreative industrier, arkæologi, tipsmidlerne og olympiaden i 2012. Det fremhæves, at der er tale om en bred kulturforståelse, og at der også er en variation i om de forskellige sektorer modtager subsidier eller ej. Som et eksempel på en sektor i vækst, som ikke modtager subsidier, fremhæves de kreative industrier.

Der er omkring 500 ansatte i DCMS, og den overordnede målsætning, der arbejdes for, er, at forbedre alles livskvalitet gennem deltagelse i kulturelle og sportslige aktiviteter og at fremme talenter også indenfor turisme og kreative- & fritids industrier. Stratton-Smith understreger, at selv om de er interesseret i sektorernes interne kvalitet, så er hensigten i DCMS i højere grad at se på kulturens strategiske værdi i forhold til, hvad den kan gøre for befolkningens livskvalitet.

DCMS er statsfinansieret, og der er opstillet krav om kvalitets målinger af deres aktiviteter. Det følger deraf at DCMS skal opstille nogle målsætninger, som der kan måles på. Som et eksempel anvender Stratton-Smith et strategisk mål, som er, at fremme børns adgang til kultur og sport og give dem mulighed for at udvikle deres talenter fuldt ud og nyde godt af de fordele deltagelsen i aktiviteterne har. Dette specificeres yderligere gennem delmål som at øge deltagelsen i de sportslige muligheder blandt 5-16 årige og bremse den årlige vækst i fedme blandt børn under 11 år inden 2010. I forhold til at nå disse mål er der et samarbejde med ”Department of Health”.

Et andet overordnet strategisk fokus er i forhold til livet i nærmiljøerne (communities), hvor DCMS ønsker at øge og brede kulturens og sportens indflydelse med henblik på at berige den enkeltes liv og styrke livet i nærmiljøet og forbedre de steder, hvor folk bor både nu også med henblik på mere langsigtede løsninger, der strækker sig i tid til den næste generation. (Her nævnes specifikt en sikring af kulturarven i lokalmiljøet således, at det bevares for den næste generation.) Som undermål fremstilles det at øge deltagelsen i kulturelle og sportslige muligheder markant for nye brugere i aldersgruppen 20 år og over i specielle prioriterede grupper (eksempelvis minoriteter) inden 2008. Vigtigt fremhæves det her at sikre at alle har mulighed for at deltage og gør det, at det ikke kun, med Stratton-Smiths eget eksempel; er folk som ham selv der går i operaen, men at det bliver oplevelser der kan samle befolkningen mere end at adskille dem.

Et økonomisk strategisk mål som DCMS arbejder for er at maksimere det tilskud, som turisme, kreative- og sportsindustrier kan give økonomien. Undermålet er her at forbedre produktiviteten indenfor disse brancher. Stratton-Smith fremhæver, at de ikke ved ret meget om de små kreative virksomheders behov, men at det, givet den rolle som de allerede nu spiller i økonomien, er vigtigt, at finde frem til måder hvorpå den startede vækst kan fortsætte. Hensigten er ikke at give subsidier men i stedet at skabe forhold, som virksomhederne trives under, eksempelvis fjerne nogle reguleringer.

Vedrørende leveringen af de strategiske mål (det er et strategisk mål i sig selv at forbedre leveringen) så fremhæves en modernisering af leveringen som sikre at de sponsorerede enheder

arbejder sammen med andre i forhold til at møde både det individuelle behov og behovet i nærmiljøet for kulturelle og sportslige aktiviteter. Effektiviteten sigtes der på at forbedre med en 2,5% økonomiske besparelse på udgifterne til levering. Nedenstående viser hvor meget, der årligt anvendes på kultur og sport:

- Central government udgifter til kultur og sport: £1.8 bn (97% går til sponsorerede enheder, eksempelvis kunstrådet);
- Local authority udgifter til kultur og sport: £3.2 bn;
- Lottery udgifter til kultur og sport (tipsmidlerne): £1.7bn.

En forholdsvis ny prioritet er det dog at se nærmere på hvilken værdi, der er forbundet med disse udgifter. Det skal sikres, at skatteyderen får en værdi ud af alle de penge der anvendes, i modsætning til at sikre de kulturelle institutioner.

Den kontekst som DCMS arbejder indenfor vedrører et tværsektorielt samarbejde både på det centrale regerings niveau, i forhold til lokal forvaltningerne og EU. Indenfor central regerings niveauet omhandler dette en samarbejde eksempelvis; uddannelsesmæssige kvalifikationer, nærmiljøets sammenhæng, uligheder i sundhed, kreative industrier og bæredygtig udvikling. Samarbejdet med lokal forvaltningerne handler i høj grad om at forbedre services og styrke nærmiljøet. Samarbejdet med EU kan eksempelvis tage form af Kultur 2000 programmet, som de deltager i både at designe og anvende.

Omkring en kortlægning, af hvad lokale synes er vigtigt for dem, så er aktiviteter for unge mennesker en klar prioritet, og det er en af de ting, som ikke på nuværende tidspunkt fungerer godt nok. Omkring deltagelse i sportslige og kulturelle aktiviteter så deltager 95 % af den voksne befolkning, men der er "huller" i hvem der deltager, og en del af deltagelsen er passiv – eksempelvis i form af at møde op til teaterforestillinger etc., der er et ønske om, at dette skal være mere aktivt.

Afslutningsvist fremfører Roger Stratton-Smith nogle meget konkrete mål for, hvor de i DCMS ser sig selv på vej hen. Det er at:

- Alle børn får 2 timers kvalitets sport i deres skoler inden 2010.
- Unge mennesker får øgede chancer for at opleve deres kulturelle muligheder
- Modernisering af biblioteks servicen.
- Turisme vækst fra £74m til £100m p.a..
- Realisere effektiviteten i den kulturelle sektor.

Herefter er der tid til spørgsmål, og der spørges fra salen (Gunilla) om, hvilke erfaringer der er med kreative virksomheders rolle som arbejdsgivere - om de ansætter andre end sig selv? Stratton-Smith og Mercer svare, at der er 5% af arbejdsstyrken ansat i kreative virksomheder men, at det aldrig vil blive det samme som i eksempelvis i den bilindustri, de havde tidligere. Gunilla berette endvidere om en konference for computerspilsdesignere, der lige har været i Sverige, og om de problemer denne branche oplever i forhold til at blive anerkendt som kultur. Stratton-Smith svarer kort, at i UK er det anderledes, der bliver de anset som en del af kulturen, og han fremhæver også,

at det er vigtigt at blive ved med at udvide kultur definition i takt med den samfundsmæssige udvikling, og agiterer herved for et dynamisk kulturbegreb.

Henrik spørger, om der er en link til den kortlægning af kreative industrier, som Stratton-Smith tidligere i sit foredrag har henvist til? Den kan findes på DCMS hjemmeside. Yderligere tales der, med stor enighed blandt repræsentanter fra UK, Sverige og Danmark, om at det er svært at få tid til rigtig at sortere i den viden, der opnås gennem de forskellige undersøgelser, der foretages - for slet ikke at tale om implementeringen af denne viden i praktiske forandringer.

Der spørges fra salen (Hanne) om hvordan de sikre, at de, som de sigter på, får mest mulig kultur for deres penge. Stratton-Smith svarer, at det meste er u håndgribelige og derfor svært at måle, men at de på den anden side set ikke får nogen penge, hvis de ikke gør det. En ting der er forholdsvis let at måle på er deltagelse i sport, antal besøgende op et museum, hvilket har karakter af output, men hvordan deres oplevelse (outcome) har været er meget svært at få kendskab til og måle. De arbejder i øjeblikket på at udvikle metoder til at måle dette men antager på forhånd, at de ikke kan måle det vigtigste, som er det, der beriger folks liv.

“Local Government and Culture” foredrag af Cllr Chris White, som er formand for “Local Government Associations (LGA) Regenerations Board.

Chris White indleder med at gøre opmærksom på, at han fortløbende gennem foredraget taler som formand for “Local Government Association’s Regeneration Board” og derfor fra et nationalt synspunkt. Ligeledes indledningsvist berettes der, at “Local Government Association (LGA)” arbejder for at fremme de engelske og walisiske lokal forvaltningers interesser, og at der er lige knap 500 af disse. LGA arbejder ligeledes for at skabe bedre lokal politikere og for realiseringen af en fælles vision om at give lokal borgere mulighed for at skabe en bedre fremtid for deres lokalsamfund og nærmiljø.

White fremhæver, at kultur på lokalt plan sådan set teoretisk set er frivilligt, men at alle i praksis vælger at tilbyde kulturelle faciliteter og aktiviteter. Når det er sagt, så er White en varm fortæller for, at kultur spille en enestående rolle i forhold til at medvirke til at forbedre livskvaliteten. Som et alternativ til kulturelle aktiviteter opstiller han alternativet, at alle ville sidde hjemme og se mere og mere tv med flere og flere dårlige kanaler og blive tykkere og tykkere mens der spises flere chips og ringes efter pizzaer, og muligvis på festdage drikker for meget og smider med flasker. Et samfund af denne karakter mener White er uinteressant for alle autoriteter at planlægge efter, hvorfor der er en bred tilslutning til kulturen, selv om den er frivillig.

En anden fordel ved kultur nævnes at være, at kulturen ofte er meget velegnet til partnerskaber og samarbejde, fordi den har mange tværfaglige kontaktflader. White nævner endvidere en hypotese om, at jo mere der bruges på kultur, jo mere spares der på andre områder – lidt slagsordsagtigt siger han ”jo mere du bruger, jo mere sparer du”. Som eksempler på hvor der på tværs af de lokale forvaltninger er interesser for at samarbejde gives:

- En forbedring af skolernes kvalitet
- Forbedre livskvaliteten for børn, unge og familier i risikogruppen
- Fremme sundere nærmiljøer og begrænse uligheden i sundhed

- Skabe sikre og stærkere nærmiljøer
- Ændre det lokale miljø
- Møde lokale transport behov mere effektivt
- Fremme den økonomiske vitalitet på bestemte lokaliteter

White taler efterfølgende bredt om forskellige regenerations programmer og udtaler en positiv forhåbning i forhold til den rolle, som han tænker, olympiaden i 2012 kommer til at spille. 200 Ha. i Londons East End, som desperate trænger til fornyelse, bliver præget af alt det byggeri, som olympiaden forudsætter. En af de ting der har været fremtrædende for planlægningen af de anlæg der skal anvendes, er, at de efterfølgende kan ændres således, at de bliver mindre og kan komme lokal befolkningen i East End til gavn. Flere fordele ved olympiaden nævnes, eksempelvis at sportsudøverne kan blive et forbillede for de unge, og derved føre til en sundere livsstil, et andet eksempel er at turismen, og de dertil knyttede indtægter vil stige.

Følgende dette falder talen på nogle visioner som LGA tænker alle må være interesseret i at se efterlevet, han læser dem op fra sine slides, hvorfor nedenstående blot er en oversættelse af disse:

- Hvert individ skal have mulighed for at føre et rigt, diversit og tilfredsstillende kulturelt liv med en stærk følelse af deres nærmiljø og en sund livsstil.
- Kultur og kreative industrier vil bidrage substantielt til en velfungerende lokal, regional og national økonomi.
- Alle barriere (geografiske, uddannelsesmæssige, baggrund, evner eller indkomst) for deltagelse i kulturelle aktiviteter skal fjernes
- Den verdens anerkendte kultur i UK skal beholde dens plads i Europa og verden.
- Lokale, regionale og europæiske ressourcer skal maksimeres for at skabe fremragende, meget anvendte kulturelle servicere og faciliteter som der er adgang til for alle.

Han stiller et retorisk spørgsmål i forhold til, hvorfor det er lokal regeringerne, der skal løse disse opgaver, og i stil med spørgsmålets natur svarer han, at de kan:

- Give et valgt lederskab i nærmiljøet.
- Kan inddrage andre nøgle personer.
- Kan sikre at kulturelle elementer sikres i fremtidige byfornyelses planer.
- Kan samarbejde med nærmiljøet med henblik på at sikre det er de lokale behov der planlægges for og ikke nogle nationalt vurderede behov.

Der stilles spørgsmål fra salen (Henrik) omkring hvor frivillige partnerskaberne er for eksempelvis kunstrådet. White svare, at det er lidt svært for dem at sige nej til at samarbejde med den lokale regering, når den nationale regering siger at de skal, selvom der ikke er vedtaget nogen lov på området. Yderligere har han ikke oplevet nogen modvilje i forhold til partnerskaberne, fordi hvis det virker sparer alle penge og får flere ting for deres penge.

Efterfølgende spørges der fra salen (Vivi) om, om der er en bred enighed blandt politikere om, at kultur har den rolle, som der i dette foredrag præsenteres. White kommer med ligningen om kirker "alle kan ligesom godt lidt kirker, selvom de aldrig selv går der hen". På samme måde mener han, at de fleste vil sige at kultur er en god ting. Men udfordringen er at forandre denne velvilje til penge og her mener White at det er vigtigt ikke at bruge sin energi på at overbevise andre kulturelt mindede personer men i stedet at kaste sig over social forvaltningen eller andre som ikke arbejder direkte med kultur til dagligt.

"Integrating culture and community planning: putting it into practice" foredrag af Vanessa Bone og Brian Mitchell fra Creative Cultures consultancy.

Bone indleder med at fortælle at både hun og Mitchell tidligere, før det lavede deres eget firma, har været ansat både på lokalt og regionalt niveau. Hovedproblemstillingen som deres foredrag fokuserer på er hvordan planerne for kulturel- og nærmiljø udvikling implementeres i praksis.

Hun går derefter videre med at illustrere, at kultur er anerkendt som vigtigt af mange forskellige mennesker på den ene side, men på den anden side fremhæver hun, at mange mennesker stadig associerer kultur med noget finkulturelt, som de ikke har adgang til og derfor rynker på næsen af.

Bone giver et eksempel på et partnerskab, der består af et uddannelsescenter for de 5-16 årige og Englands kunstråd. Dette kaldes "creative partnerships" og har til hensigt indenfor 3 år at bevise, at hvis du går i skole i et godt kunstnerisk miljø, så vil der også være en forbedring i andre kompetencer som eksempelvis, læsefærdigheder, tal håndtering og skrivning. Så indenfor 3 år forventes der, at være en stærk bevisbyrde for at kunstneriske aktiviteter og indtryk har en bred effekt for andre dele af den enkeltes liv også.

Et andet eksempel på et projekt er "positive futures", det køres af "the home office" (som traditionelt set beskæftiger sig med lov og orden) og "sport England". Hensigten er her som i ovenstående, at vise at deltagelse producerer menneskelig kapital, blot er det der deltages i udskiftet fra kunst til sport. Udover den individuelle gevinst fremhæver Bone, at det antages, at et af resultaterne også vil være, at det får samfundet til at fungere bedre, og derud over i særlig grad er en håndsrekning til unge mennesker, som er på vej ud i noget ukonstruktivt. Projektet finder sted over en 3 årig periode og har berøring med 37.000 unge mennesker. Indtil videre har det vist, at i forhold til hvordan folk føler om sig selv, og om samfundet og om hvordan de opfører sig i samfundet, så har der i spørgsmål til de enkelte deltagere omkring dette været en 54% forbedring i dette (målt i forhold til udgangspunktet som blev vurderet ved projektets start). Endvidere måles der på "social level improvement", hvor de unge er blevet meget mere involveret i at føle tilhørsforhold til grupper, frivillig arbejde og det at være en aktiv borger, og igen har der allerede været en 35% forbedring i disse kategorier. Og dertil kommer, at der noteres skole og trænings forbedringer på 30%, ud fra hvilket Bone opsummerer, at der virkelig er ved at komme skred i bevis materialerne for, at en aktiv deltagelse har positive konsekvenser langt ud over det, der er det direkte eller umiddelbare sigte.

Bone vil gerne inddrage ODPM (Office of Deputy Prime Minister) i sit foredrag og spørger Stratton-Smith, om han lige har en "one liner", der kan beskrive dette – han nævner landets fysiske planlægning, steder og byfornyelse. Bone konkludere meget humoristisk, at det er et kontor, der beretter, hvem der gør noget, men ikke hvad der gøres. Hun går videre og berette om, at en af

ODPM fokus områder i de sidste par år har været at byforny områder og herunder har der været meget fokus på ikke at ødelægge det nærmiljø, der var i områderne. OCPM anerkender nu, at der skal være en kulturel dimension i byfornyelsen, og de har tidligere på året lavet en rapport, der hedder "sustainable communities - people, places and prosperity", hvori det anerkendes at sport og kultur spiller en central rolle i forhold til at bringe folk sammen og opbygge en følelse af nærmiljø, og Bone vurderer, at det, at det nu herfra er tilkendegivet på skrift, er noget, der kommer til at spille en rolle fremover.

Bone og Mitchell har valgt at kalde deres foredrag "Only connect", udfordringen er her for lokal regeringer og deres partnere at (hun læser op fra sine slides, hvorfor nedenstående blot er en oversættelse af disse):

- Identificere behov, prioriteter, ønsker for fremtiden
- Sammenkæde individer og nærmiljøer med muligheder
- Foretage planlægning for at sikre at servicen bliver leveret ud fra en helhedsbetragtning (at de ansvarlige for boligområdet taler sammen med sundhedsarbejdere etc.).
- Sikre og organisere ressourcer for maksimal udbytte og virkning
- Og vedblive med at gøre det...

Bone fremlægger nogle hjælpemidler i forhold til at sikre ovenstående, det er:

- Fælles prioriteter indenfor partnerskaberne
- Inklusion af kulturelle service i CPA (Comprehensive Performance Assessment): The Harder Test
- Stigende brug af kultur indenfor LPSA 2 (Local Public Service Agreements)
- Gøre brug af kultur indenfor "Local Area Agreements"
- Nærmiljøets strategiske rolle og LSPs (Local strategic partnerships).

Mitchell tager over her og taler om et projekt, som han og Bone har lavet for DCMS sidste år omhandlende integration af kultur og nærmiljø planlægning. Projektet hedder "leading the good life", og det er et online dokument, der er designet til at facilitere ovennævnte integration på et lokalt niveau. Om projektet nævner Mitchell med støtte i sine slides at det:

- Responderer til forandringer i politikker inklusiv forandringer i 'power of well-being'
- Er designet med henblik på at være pragmatisk og praktisk
- Ligger vægt på 'bottom-up' input
- Er funderet på den sammenhængende nature der er mellem kulturelle og nærmiljøets aktiviteter

Projektet fokuserer overordnet på 4 mulighedsområder, som Bone og Mitchell har oplevet et behov for at få taklet

1. Bevis for at kultur er vigtig
2. Få nærmiljøet med i planlægningen
3. Bygge kultur partnerskaber
4. Sikre stærke lederskaber

Vedr. det 1. mulighedsområde anbefaler Bone og Mitchell at gennemgå følgende handlings trin:

- Udvikle en lokal forståelse af kultur (det er vigtigt at det er en lokal proces)
- Identificere hvordan kultur er kædet til politikker og praksisser
- Finde måder hvorpå det kan måles hvad der er vigtigt for de lokale borgere

Vedr. det 2. mulighedsområde anbefaler Bone og Mitchell at gennemgå følgende handlings trin:

- Udvikling af en række nærmiljøets konsultations aktiviteter som identificerer hvilke ønsker og håb for fremtiden der er.
- Bruge "events" og projekter til at nå alle og udforske diversiteten og det partikulære

Vedr. det 3. mulighedsområde anbefaler Bone og Mitchell at gennemgå følgende handlings trin:

- Skabe effektive bånd mellem kulturel planlægning og planlægning i nærmiljøerne.
- Skabe en strategisk ramme indeholdende kultur og andre sektorer
- Skabe handlingsorienterede partnerskaber - specielt hvis den private sektor skal indgå er det vigtigt, at det ikke bliver et diskussions forum, men at det i stedet bliver et rum for handling

Vedr. det 4. mulighedsområde anbefaler Bone og Mitchell at gennemgå følgende handlings trin:

- Skab positive forhold for kulturelt lederskab
- Støt lederskab så det kan fokusere på strategiske opgaver

Afslutningsvis fortæller Mitchell at det er muligt at få fat i undersøgelsen på DCMS hjemmeside. www.culture.gov.uk her kan der søges efter "leading the good life".

Der spørges fra salen (Gunilla) om, hvem der skal tage initiativ til partnerships, og der fremføres en generel frustration over at samarbejdet med planlæggere ofte opleves som om, de er eksperter på

alle områder. Bone fremhæver, at hun synes at det er vigtigt at få planlæggerne med i et partnerskab om at planlægge rum. Når det er sagt, fremhæver hun, at det vigtigste i et partnerskab er, at alle, der er med, ønsker, at det samme skal ske men har hver deres indgang til processen.

“Culture at the heart of city renewal” foredrag af Martin Reeves som er formand for “Performance Improvement” i Westminster City Council.

Indledningsvist fortæller Reeves at Westminster klarer sig rigtig godt i diverse målinger på trods af, at de har lommer af fattigdom og deprivation. Side om side med disse lommer er der også i Westminster nogle af landets rigeste mennesker, så kontrasterne er store. Dette skaber gnidninger eksempelvis i forhold til social mobilitet. Derudover er det en af de mest etnisk diverse områder. I de lokale skoler er der børn, der taler over 150 sprog, dette er en udfordring i forhold til pensumudviklingen og krav til tolkning. Et andet demografisk forhold, der gør sig gældende, er, at omkring 1/3 af befolkningen flytter uden for Westminster hvert år, og en ny 1/3 flytter ind. Hvilket resulterer i en speciel og meget omskiftelig planlægningssituation.

Der er en daglig transport til og fra Westminster på lidt over 1 million, der kræver service men ikke betaler skat. Dertil kommer, at der er en meget lav skatteprocent i Westminster, og det står ikke til at ændre. Dette præsenterer Reeves, som den ramme han arbejder indenfor.

Reeves fremhæver, at det, specielt i de meget fattige områder hvor folk dag efter dag lever med høje kriminalitetsrater, dårlige boliger og andre fattigdom elendigheder, er meget svært for ham og hans kollegaer at gå ind og argumenterer for nødvendigheden af at have kultur. Dette fremstiller han som lidt af et paradoks, fordi man ved, at kultur kan ændre en del af de forhold, som de kæmper med, men det er ikke det, de i første omgang efterspørger, de prioriterer adgang til basal service og forbedrede boligforhold, og at blive lyttet til.

På den anden side er Westminster et meget levende og dynamisk område, hvor butikkerne nærmeste har åbent døgnet rundt, og der hele tiden sker noget, og der er travlere kl.3 om morgenen end klokken 15 om eftermiddagen, hvilket skaber en del problemer.

Reeves første prioritet er at skabe en ren og en sikker bydel, og det er også det de fleste undersøgelser viser, at beboerne i bydel ønsker. De har det højeste budget til gaderengøring i Europa, men det tager selvfølgelig noget væk fra andre muligheder. Westminster har ligeledes det højeste antal af cctv (closed circuit tv) i Europa for at sikre sikkerheden.

Følgende ovenstående kontekst kommer efterspørgslen af kulturelle services et stykke ned på ønskelisten, men åbne pladser, grønne områder, adgang til kvalitets biblioteker har også en betydning for de fleste borgere. I de sidste par år har de arbejdet med et byfornyelses projekt, der prøvede at samle det socio-økonomiske miljø, se på bydelens infrastruktur og skabe en vibrerende bydel. Dette foregår ligesom i resten af UK gennem partnerskaber. Som Reeves formulere det, så vil de gerne i Westminster tro, at de er innovative men erkender, at de i hvert fald i forhold til at få fokuseret på "active citizenship" har en del mangler - eksempelvis i forhold til at inddrage borgerne i beslutningsprocesserne.

Tilbage til byfornyelsens 5 årsplan. Hovedpunkterne er orden og at sikre folks sikkerhed. Reeves refererer til teorien om "the broken window" som i alt sin enkelhed går ud på, at hvis en bygning har et vindue, der er slået itu, så er det nemmere at smadre det næste. Teorien er tillukkende, men i

praksis har den haft flere uheldige konsekvenser, hvilket Reeves dog ikke kommer ind på, i stedet taler han om overvågningsgrupper, som kan rapportere, hvis noget sådan (en smadret rude) skulle forekomme. I Westminster har de oplevet, at når de værste boligområder først har fået dette under kontrol så begynder behovet for kulturelle services også at blive mere fremtrædende.

I Westminster er de også i gang med et større skolefornyelsesprogram, som går på bygningerne i sig selv. I den sammenhæng er det tanken også at udvide skolernes funktioner, således at de bliver mere i retningen af et "community center", der nærmest har døgnåbnet, og som har et stort udbud af både undervisning og andre aktiviteter.

Byfornyelsesprogrammet har indeholdt mere end 100 projekter hvor af 1/5 har haft et socio-kulturelt aspekt i forhold til at øge livskvaliteten og livsstilen. Byfornyelses programmet afsluttes i slutningen af 2005, så der er nu behov for at finde et afløsningsprojekt. Dette, at programmet lakker mod enden, har ført til en øget refleksion specielt i forhold til, hvad et nærmiljø i Westminster er, og hvad det skal indeholde. En ny tendens i forhold til dette er også at spore efter bombningen d. 7/7-05, hvor der nu er en tendens til at anerkende forskellighed men også en lyst til at fokusere på det, der er fællesskab omkring på tværs af forskellighederne, noget af det de er kommet frem til, der er fælles for folk er, at de ønsker at have livskvalitet for dem selv og for deres venner etc. – dette binder os sammen, på sigt – håber de i Westminster.

Afslutningsvist fremhæver Reeves at de i Westminster ønsker at blive kendt for og Benchmarked for "city management" – kendt for kvaliteten af miljøet og for at være et af de steder folk vælger at bo på en global skala. De ønsker, folk fra New York skal komme og anvende dem som et eksempel på "Best Practice" i forhold til at leve med forskellighederne og de økonomiske uligheder, på en måde således at alle er glade for at leve i byen uanset hvilket gruppe de hører til. Som en sidste kommentar advarer Reeves mod at anvende kultur som løsningen på alt, og ansporer også til forsigtighed i forhold til hvem man foreslår dette til, hvilket skal ses i lyset af, at der i depriverede områder opleves andre mere fundamentale behov, som kan få et fokus på kultur til at synes en smule luksusatigt.

Der spørges fra salen (Vivi) om, der er mange frivillige, der arrangerer festivaler etc., og om de oplever sig selv som Westminster eller som Londoner. Reeves svarer at der er et stort netværk af frivillige, som også har tilknytning til mere kommercielle foretagender mere end til "local government". I forhold til hvad de føler sig mest som, hævder han til, at det er Londoner. Vivi forfølger pointen, at der nok er en svag stedstilknytning, givet at 1/3 af befolkningen flytter ud hvert år.

Der spørges fra salen (Gunilla) om Westminster's tidsperspektiv i planlægningen, det konstateres, at det er meget kortere, end det eksempelvis var tilfældet i Bristol, hvor tal som 20 år blev nævnt – for Reeves er 5 år ud i fremtiden lang tid.

“Cultural planning for London 2012 Olympics” & “Case study from the cultural pathfinder programme” foredrag af Vanessa Bone og Brian Mitchell fra Creative Cultures consultancy.

Mitchell starter med at fortælle at “cultural pathfinder” programmerne startede i et samarbejde mellem DCMS og Whites organisation LGA som begge var interesseret i at få illustreret effekten af og iværksat aktions forskning fokuseret på hvordan kulturelle aktiviteter kan afhjælpe sociale og økonomiske problemstillinger, hvorved partnerne på bedste vis i udgangspunktet havde den samme interesse.

“Cultural Pathfinder” er en serie af projekter, der bliver udvalgt af DCMS og LGA. Der er 12 “pathfinders” bestående af 13 “Local Authorities”, og projekterne løber over en 2 årig periode fra 2005-7. Bone og Mitchell har arbejdet på at lave en evalueringsmodel sammen med deltagerne, som skal anvende, til at vurdere hvilke betydninger og “outcomes” projekterne har resulteret i. Mitchell understreger, at det netop i aktions forskning er et af de vigtigste redskaber.

Mitchell går videre med at berette om hvad han mener planlægning kan gøre og hvad planlægning kan gøre mindre godt. På plus siden står; at den kan kædes til en bredere strategisk dagsorden, bringe partnere og deres ressourcer sammen og sidst at den kan signalere vilje og identificere prioriteter. På den mere tvivlsomme side fremhæver Mitchell; direkte kontakt med uberørte nærmiljøer, brede magten og beslutningsprocesserne ud, reagere fleksibelt på nuancer og sidst mener han, at det er tvivlsomt, om planlægning kan ændre den enkeltes hjerte og sind.....

Efter dette giver Mitchell ordet til Bone, som indleder med at gøre opmærksom på, at “cultural pathfinders” ikke har fået penge kastet efter sig, men alligevel var der over 80 kommuner, som meldte sig ud fra et rationale om at fremstå som “Best Pratic” og for at lære. Det, at der ikke er nogle “top-down” penge i projekterne, har gjort, at der er en stor frihed for deltagerne, og at projekterne i vid udstrækning kommer til at følge deres ønsker – hvilket også har været en af ideerne bag designet.

Bone bringer en case på banen. Southey Owlerton som ligger nord for Sheffield, er påbegyndt sin deltagelse i programmet. Southey Owlerton er en by som tidligere har været præget af stålindustri, nu er det et samfund med høj arbejdsløshed, få muligheder, dårligt miljø, sundhed og uddannelse samt præget af en generel håbløshed i forhold til fremtiden. En af de udfordringer, Bone her har oplevet, har været at overbevise folk om, at deres liv godt kan ændre sig til noget bedre, fordi de har mistet deres tro på dem selv og deres initiativ og evne til at handle – hvilket Bone beskriver som typisk for samfund, der har været udsat for håbløshed i længere tid. Set i lyset af dette fandt de det hensigtsmæssigt, at konstruere et partnerskab mellem indbyggerne i Southey Owlerton og dem der har magt til at løse deres problemer.

Målsætningerne i projektet er at give styrke til en “garden city”, som blev etableret i mellem krigsårene, men som nu er præget af urban forfald og omfattende deprivation. Og herunder er det planen at bruge kultur til at problemstillingerne omkring social, økonomisk og miljømæssig velbefindende i lokal samfundet.

Partnerne i Southey Owlertons “pathfinder” projekt blev enige om følgende fælles ønsker:

- Ændre det lokale miljø
- Skabe sikre (mellem generationer) og stærkere nærmiljøer
- Fremme sundere nærmiljøer specielt for unge men også for ældre
- Fremme den økonomiske vitalitet i området

Bone går her efter videre, og taler om hvad de har tænkt sig at gøre i Southey Owlerton. De vil bruge deres kulturelle ressourcer strategisk med henblik på at skabe en integreret fornyelse af området. Derudover vil de udforske muligheden for at bruge kulturen og kreativitet som en økonomisk driver for at få skabt en økonomisk udvikling i flere dele af byen. De har de sidste år satset kraftigt på udviklingen af en kreativ industri i deres bymidte, men tanken i dette projekt er at sprede denne positive udvikling ud i yderområderne også. Yderligere vil de sikre et kvalitetsdesign som skal være en integreret del af den lokale forandring af de bebyggede og det grønne miljø.

De handlinger, som der tænkes sat i værk for at give de tidligere nævnte forandringer, er;

- Rekruttering og træning af lokale indbyggere for at øge deres kapacitet og forståelse
- Altid at møde nærmiljøerne på deres egen hjemmebane og indenfor nogle rammer de selv bestemmer.
- Lytte og være sikker på at du forstår hvad der bekymrer folk
- Brug kunstnere til at samarbejde med de lokale indbyggere om at udvikle deres visioner og udforske problemer og løsningsmuligheder.
- Lade indbyggerne være en del af beslutningstagningen

Bone viser herefter billeder fra Southey Owlerton og fortæller om en "planning for real" metode som de har anvendt. Metoden går ud på, at de ting, som der efterspørges i lokalområdet, prøves planlagt i tæt samarbejde med de lokale på de steder, de selv forestiller sig, at de skal være. Men inden da grupper de lokale ideer, og på mere professionel vis produceres der modeller og forslag, som bringes tilbage til lokalsamfundet med henblik på at teste, om det har ramt noget, af det de ønskede forestillede sig. I Southey Owlerton har de lokale været utrolig aktive i forhold til, at lave forslag til hvordan de synes, et "community center" skal være, og hvad det skal indeholde, og hvor det skal indeholde det. De har været med hele vejen i processen om at få bygget centret, og nu fremstår det som en stor succes både arkitektonisk men specielt i forhold til, at der er en bred følelse af ejerskab til stedet, som gør det meget brugt.

Bone fremhæver, at der ofte i UK høres udsagn som; "det er umuligt at nå de unge mennesker", hun konkluderer, at med anvendelse af kultur er det ikke umuligt. Hun fortæller om et videoprojekt, som de unge i Southey Owlerton har lavet om deres liv og de problemer, de oplever og derudover har de lavet postkort, som de kan sende rundt til deres venner og familie. Resultatmæssigt får man både lov til at høre de unge, og man får faktisk også, som Bone formulerede det, "et ret godt kunst projekt ud af det".

Måling af succes foretages i Southey Owlerton gennem en vurdering af:

- Kvaliteten af det fysiske miljø (eksempelvis fotos før og efter)
- Antallet af aktive partnerskaber som arbejder i området
- Øget finansiering til lokale programmer
- Bæredygtigheden af Kreative projekter efter at "pathfinders" er forbi
- Opmærksomhed og forbedret profil af området – omtalen af området
- Sundhedsforbedring
- Flere indbyggere der rapporterer, at de føler sig bedre tilpas i deres nærmiljøer - herunder også sikre

Så er der tid til spørgsmål. Der spørges fra salen (Hanne) om det er muligt at få adgang til det evaluerings arbejde, Mitchell og Bone har udviklet for "Cultural Pathfinders" – Mitchell svare, at det vil blive sendt til Henrik.

Efterfølgende spørges der (Vivi) om hvem der tog initiativ til "pathfinder" projektet i Southey Owlerton. Bone svarer, at indledningsvist var det byrådet, og efterfølgende har det udviklet sig derfra. Bone er lidt usikker på det og anbefaler, at vi kontakter Clara McManus med nærmere spørgsmål.

Sheffield: Clare McManus, Development

Director, Eventus

clare@eventus.org.uk

www.eventus.org.uk

"Cultural Inspection, Best Value and Performance Measurement in the UK" foredrag af Brian King fra Audit Commission.

Brian King starter med en kort historisk gennemgang af kulturel inspektion. "The Audit Commission" startede i 1998, og den er ansvarlig for at sikre at de offentlige udgifter bliver anvendt økonomisk og effektivt med henblik på at nå en høj kvalitet af både lokale og nationale serviceydelser. "The Audit Commission" er en uafhængig organisation, som giver informationer om kvaliteten af den offentlige service, og den virker som en drivkraft i forhold til at forbedre disse og give praktiske forslag til forbedringer. "The Audit Commission" har 2 centrale funktioner; revision og inspektion. Den lokale revision foretages af "District Audit", som er en ældre organisation. King fremhæver, at "Audit" (revision) blot konnoterer at det, der eksisterer, registreres, men at det ikke i sig selv har noget med forbedringer at gøre.

I 1999 kom "Local Government Act", der også kendes som "Best Value", ind i spillet. Den kræver at lokal forvaltningerne laver konstante forbedringer i forhold til leveringen af services. Og alle services skal undersøges hver 5. år. Sagt lidt slagordsagtigt så er der fokus på udfordring, sammenligning, konsultation og konkurrence. King tvivler på, at disse "Best Value reviews" foregår, som det var tilsigtet, men resultatet af disse har ingen indflydelse på, om man får besøg af "The Audit Commission". Under alle omstændigheder har der været en udvikling i, at det ikke længere er enkeltstående kulturelle services, der undersøges men i stedet hele sektoren.

Nogle af de styrker King ser ved "Best Value":

- Skabt et fokus
- Kastet lys over dårlig service og dårlige udøvere
- Gory forvaltninger mere opmærksomme
- Resultateret i organisatoriske ændringer og modernisering
- Er blevet en rejse og ikke et enkelt sæt af processer
- Identificerer hvad der dur og hvad der laver succeser

- Skabt en vurdering af organisatorisk "best practice"
- Skabt en stor mængde folk der forbedre sig
- Udviklet sig på kort tid til at blive mere omfattende

Nogle af de svagheder King ser ved "Best Value":

- Originalt blev BVR (Best Value review) fulgt (de bedste services blev evalueret og de dårlige gemt til senere – i stedet kunne det have været lovpligtigt at tage den dårligste først)
- Det blev en byrde og kom til at overtage forvaltningerne
- Det blev dyrt og ressource krævende
- Der blev ikke kigget på tværs af forvaltninger men i service siloer
- Det førte til kynisme og desillusion i nogle forvaltninger
- Det førte ikke i sig selv til forbedringer
- Det blev en selvkørende industri

Omkring den udvikling, der har været i målingerne, så har King listet dem på en slide, som jeg her har klippet ind til den ekstra nysgerrige læser:

- 2000 Best Value regime comes in – everyone learns the rules
- 2001 and 2002 – a wealth of service inspections
- 2002 Comprehensive Performance Assessment : the "new way"
  - Corporate assessment (inspection)
  - Data sets
  - Inspection scores
- 2003 and 2004 – new inspection methodologies – new rules
- 2003 and 2004 CPA for District Councils
- 2005 new CPA approach for single tier and county councils
- 2008 and beyond ..... ?
- Inspection not driving improvement :
  - Data, annual assessment, and CPA is

King taler bredt om, at inspektionerne ikke rigtig fungerer og vægter specielt, at dette skal ses i lyset af, at der har været en stor nedgang i antallet af inspektioner. Omkring CPAs rolle er han mere positiv, men ser også en del svagheder. Af svagheder nævner han, at der er et stort fokus på numeriske opgørelser i stedet for inspektion vurderinger, derudover mener han, at der er en stor data mangel, og at det er svært for en sektor at evaluere sig selv. På den mere positive side fremhæver han, at der er et stigende fokus på adgang, deltagelse og "value for money"

Nogle af de store udfordringer som King mener de står over for er:

- Kvaliteten af "performance data"
- Troværdig og konsistent indsamling
- Validitet og verifikation
- Sammenlignelighed mellem forvaltninger
- At det er de rigtige ting, der måles – betydninger og værdier og ikke processer
- Mangel på tidligere investeringer i "performance measurement"

Afslutningsvist er der tid til spørgsmål, og Henrik spørger, hvad forklaringen er på, at de oplever, at der bliver snydt med målingerne. Kings bud er, at det hænger sammen med, at det hele tiden er kritikken, der fokuseres på, hvilket får folk til at få det virkelig dårligt. Her konkludere King, af BVP ikke har haft den ønskede effekt.

Efterfølgende spørger Vivi om de har nogle programmer, der kan træne lederne, så de kan score bedre resultater. King nævner, at der er forskellige både for ledere og medarbejdere fordelt på de specifikke sektorer.

Mercer spørger derefter King, om han ikke kan fortælle lidt om "Improvement and development agency" (IDA) og hans rolle i det. Det blev etableret for 3 år siden, fordi der var et behov for at hjælpe forvaltningsarbejderne med at løse de problemer, som audit commission vurderer, at de står overfor. IDA fungerer herved, med Kings ord som, "the good guy (IDA) against the bad guy (audit commission)".

Gunilla spørger, hvem der bestemmer, hvad der skal "inspektes". King svare, at det hovedsageligt er DCMS, men at audit Kommissionen bestemmer, hvad der kan godtages som data.

Henrik spørger, om King overordnet set synes, at det har været positivt med målingerne på trods af, at han er lidt kynisk omkring dem og deres svagheder. King svare at det afgjort har forbedret servicen på nogle områder, men underforstået er det, at det langt fra er alle.